

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

ONS DUIVENKOT

Een bizarre komedie

door

Luk Gijsbrechts

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
2015
Nr.1754

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste VIER tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

Toneelfonds J. Janssens B.V.B.A.
Te Boelaerlei 107
2140 Borgerhout Antwerpen
rechten@toneelfonds.be

Bij aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een formulier 'Aanvraag tot opvoering'. Op dit formulier moet men plaats en datum(s) van opvoering invullen. Het moet minstens vier weken voor de opvoering(en) aan Toneelfonds J. Janssens worden bezorgd of digitaal worden ingediend via www.toneelfonds.be → opvoering.

Enige tijd voor de opvoeringen ontvangt men dan van Toneelfonds J. Janssens de factuur voor te betalen auteurs- en/of vertaalrechten.

Iedereen die een 'Aanvraag tot opvoering' indient wordt verondersteld de 'algemene voorwaarden aanvraag opvoering' (zoals ze vermeld staan op onze website) te kennen en te aanvaarden.

(Indien u geen toegang tot internet hebt, gelieve ons dit te melden. Dan sturen wij u graag per post een exemplaar van deze algemene voorwaarden.)

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

I.B.V.A "Holland"
Postbus 363
1800 AJ Alkmaar.
info@ibva.nl

TARIEFCODE A1

BELANGRIJKE OPMERKING!

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk **ONS DUIVENKOT** op te voeren moet de naam van auteur **LUK GIJSBRECHTS** vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen. De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

© 1989 Toneelfonds J. Janssens/Luk Gijsbrechts
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

PERSONAGES.

MA

PA

NANCY hun dochter,

EDDY man van Nancy.

DEKOR.

Het dekor bestaat uit een vrij echte nabootsing van een duivenkot. Echte duiven zitten in de nestbakken.

Naar voor toe (de zaal) is het hok open, enkel een soort kippegaas. Daarin zit ook een deur, die de vrouw in het begin van het stuk op slot doet.

Ergens achterin het dekor moet een plaat van het dak losliggen, waardoor de dochter naar binnen valt.

=====

(Ma komt op en gaat naar het duivenkot. Midden op de scène staat een klein duivekevietje. Ze heeft van alles bij zich en moet een paar keer terug om alles op de scène en dus in het duivekot te krijgen. Zo is daar bijvoorbeeld : een frigobox, een ligstoel, een mysterieuze vuilzak met inhoud, een transistorradio en een ingelijste foto van pa. Als alles op de scène staat doet ma de deur van het kot op slot. Ze sluit zichzelf op. Ze kijkt rond alsof ze een plaats zoekt om de vuilzak te verstoppen, maar ze vindt zo gauw niets en laat hem daarom maar in een hoekje staan. Nu gaat ze behoedzaam naar het kevietje.)

MA Roekoe roekoe...roekeroekoe... Ge zegt zo weinig terug. Misschien verstaat ge mij niet goed? Dat is natuurlijk best mogelijk want ik spreek niet zo goed duiventaals. Ge zit toch nog wel in het kevietje zeker? (Ze kijkt snel.) Waarom bekijkt ge me nu zo met van die grote ogen? Ge moet geen schrik hebben, ik zal u niets misdoen. Zo, dan doen we nu het kotje terug dicht, dan moet ge die vreemde madame niet meer in de ogen zien, voilà... Wat dacht ge daarstraks? Dat ge weer in die grote kamion moest om naar Quievrain te rijden? Fout! Ge blijft hier en we gaan mekaar een beetje gezelschap houden. Een beetje bijpraten, want eigenlijk hebben wij nooit veel tegen mekaar gezegd en dat is spijtig. Ik denk dat wij mekaar veel te vertellen moeten hebben. We hebben zowat dezelfde partner, of niet soms? Hé, blauwe geschelpte...zeg eens iets jong. Zoude gij mij eigenlijk wel verstaan als ik tegen u klap? Och troost u, ik versta u ook niet.... roekoeroekoe...slaat nergens op hé. Maar neem gerust van mij aan, ge moogt zoveel roekoeën als ge wilt. Ge moet u niet generen, lucht uw hartje maar eens goed. Ik ga dat ook doen... Subiet tenminste, want eerst moet ik het vuur aan de lont steken. Hoort mij nu : "Het vuur aan de lont steken"... Dat komt precies regelrecht uit een avonturenroman. Alhoewel, het planetje dat we hebben uitgedokterd zou best in een avon-

turenroman thuishoren. ...Ik ben aan het bazelen, hé, ge hebt gelijk dat ge dat denkt. Straks zult ge wel doorkrijgen wat ik wil zeggen. (Tegen zichzelf.) Hoe kunt ge het in zone stank uithouden. (Pakt bus duiven-eten.) Ook maar droge kost hé jongen. Ik durf wedden dat gij ook wel eens graag iets sappigers zoudt willen. (Ze twijfelt. Er valt een stilte.) Toch wel straf dat ge nog altijd twijfelt, ook al hebt ge er zo lang over nagedacht. Nagedacht...verrek! (Ze schudt met de bus, fluit, roept "komkomkom", fluit weer. Pa komt naar buiten.)

PA Wa's da? Wie zit er op het duivekot?

MA Duiven.

PA Moeder!?

MA Ook ja.

PA Maar wat doet gij daar?

MA Ik ga een klapke doen met uwe blauwe geschelpte.

PA Wat?

MA Ge hebt me verstaan. Ik ga hem vragen of hij niet bij ons in huis wil komen wonen. Het ziet er mij een hele toffe kerel uit.

PA Wat bazelde gij nu allemaal?

MA En dan richt ik dat een beetje in en dan verhuis ik naar hier. Met een beetje moeite wordt dat hier best leefbaar.

PA Ik weet niet wat ge wilt zeggen, maar...

MA Blijft staan!!

PA Hoe blijft staan?

MA Gewoon "blijft staan". Moet ik het soms in duivetaal zeggen?

PA Zeeeg...

MA Het haalt toch niets uit. De deur is op slot. En tenzij ge uw trots van een kot wilt slopen...

PA Maar wat wilde gij nu toch allemaal?

MA Gewoon een klapke onder vier ogen met uw prijsduif.

PA Moeder, doe nu niet onnozel. Doe die deur open. Ik moet de duiven seffens wegbrengen naar het lokaal.

MA Hij gaat niet mee.

PA Wie gaat niet mee?

MA Uwen blauwe. Hij heeft tegen mij gezegd dat hij wil thuisblijven.

PA Nu is het genoeg geweest met al die zever hé...

MA Niet doen!

PA Waarom zou ik? Ge denkt toch niet dat die deur mij lang gaat tegenhouden zeker? Ik weet hoe sterk ze is. Ik heb ze zelf gemaakt.

MA Weet ge ook hoe sterk het nekske van een duif is? (Haar hand is in het kevietje gegleden.)

PA Wat wilde gij daarmee zeggen?

MA Dat de kracht uitgeoefend door duim en wijsvinger op het nekske van een duif...zeker van een prijsduif...zoals onzen blauwe...soms heel groot kan zijn...soms zelfs..

PA Ge gaat toch niet...?

MA Toch wel, tenzij dat gij blijft staan... Ge blijft zo stil ineens. Kijk blauwe, ons baasje is stom en aan de grond genageld.

PA Doe die deur open en kom van dat kot!!

MA Hm...hij is toch niet zo stom, maar hij blijft wel aan de grond genageld.

PA Ha, gij denkt dat. Gij denkt dat ge mij met een paar van die dreigementen... (Komt af.)

MA Neeneenee... (Hand in de kevie.) Niet doen!

PA Moeder! Wat betekent dit toch allemaal???

MA Dat heb ik toch al gezegd. Ik wil een praatje maken met uw lievelingsduif, onder vier ogen...dus, als ge zo goed wilt zijn om nu uit den hof te verdwijnen en de keuken terug binnen te stappen...

PA Maar Quievrain dan...

MA Er is elke week Quievrain, en vandaag is uitgeroepen tot rustdag. Dus...reculez s'il vous plaît.

PA Maar enfin...

MA Dit is een ernstige zaak. Dit is een gijzeling, verstaat ge dat niet, en een gijzeling moet ge met heel veel voorzichtigheid benaderen. Een beetje zenuwachtigheid is al voldoende om duim en wijsvinger samen te drukken en dan...dus, terug naar de keuken. (Pa verdwijnt.)

En blijf daar tot ik u roep. Zo... De eerste ronde hebben we gewonnen, blauwe. Nu kunnen we rustig onze tweede voorbereiden, maar we gaan het eerst een beetje gezellig maken. De kans zit er immers dik in dat we hier een hele tijd samen gaan zijn... Voilà, mijne ligzetel...de frigobox...ne radio...en dit. Schoon hé...het portret van ons baasje. Dat mag hier zeker niet ontbreken, want het zal vooral over hem zijn dat we het gaan hebben. (Ze gaat in de zetel liggen.)

En vertel eens, houdt jij van reizen? We moeten het gesprek luchtig beginnen, nietwaar, en dat is toch helemaal geen onnozele vraag? Vooral omdat jij een reisduif zijt. Ik vind het trouwens helemaal niet zo zeker dat ge sowieso van reizen houdt omdat ge een reisduif zijt. Ik ben een huisvrouw, maar ik ben helemaal niet zo zot van thuisblijven. Ik hou wel van reizen. Alleen komt het er nooit van, en dat is voor een deel uw schuld, mijnen beste. Het baaske wil jullie niet alleen laten. Eén keer zijn we eens naar Spanje geweest. Veertien dagen was de bedoeling. Hij heeft het een week uitgehouden, en er werd nochtans goed voor jullie gezorgd. Maar ja...en sindsdien reizen we naar de bungalow in Wuustwezel. Kende dat, een bungalow? Dat is een soort duivekot. Meestal iets schoner, maar in dit geval, praktisch identiek. Het was ook dezelfde bouwmeester, verstaat ge. Eigenlijk is het enige verschil dat er daar geen kieke draad is. Op weg naar Spanje zijn we langs Quievrain en Saint Quentin gereden. Verder langs Orleans en Pau, en in Spanje wou hij alleen maar naar Barcelona. Daar hebben we uren in een stikhete zon rondgereden op zoek naar de plaats waar ze jullie gewoonlijk lossen. En toen we die eindelijk gevonden hadden, heb ik nog nooit iemand zo in bewondering zien staan voor een grote lege stomme parkeerplaats. Maar ja, ik dacht bij mezelf, sommige mannen geven wel honderdduizenden franken uit voor de nylonkousen van Marilyn Monroe, dus laat die van mij maar rustig effe in devotie naar de asfalt van een parkeerplaats staren.

Dat is een stuk onschuldiger...dacht ik...en dan kan, na dit moment van meditatie, de vakantie beginnen...dacht ik dus... Fout. Ze was gedaan. Pas op, ze heeft nog vier dagen geduurd, maar dat waren duidelijk vier dagen teveel. Hij had die honderden kilometers gereden om Barcelonees asfalt, met jullie stront op, te bekijken. Ik wou kerken zien en musea. Ik had er speciaal een kunstreisgids voor gekocht. Hij is meegegaan, en in de kathedraal was ik hem ineens kwijt. Ik ga hem direkt overal zoeken, maar niks. Ge kunt begrijpen dat ik langzamerhand in paniek geraakte. Ik loop naar buiten om de politie te verwittigen...jaja.. op het plein...hij stond uw Spaanse collega's te voederen. Dat deed de deur dicht. We zijn naar huis gereden. In de buurt van Dijon op de autosnelweg heeft hij zijn leven nog geriskeerd. Er lag een platgereden duif...sorry...in 't midden van de weg. Hij is ze gaan begraven. En sindsdien, mijnen besten blauwe, is het Wuustwezel geworden.

Het moet vreemd zijn voor u om na altijd diezelfde mannenstem, nu plots een vrouwenstem een monoloog te horen afsteken. Word er maar rap aan gewoon, want ik ben nog lang niet uitgeklast. Waarom gijzel ik u? Waarom doe ik die lieve man dat aan? Wat is die vrouw van plan? Allemaal vraagjes in dat klein duivekopje van u. "Wat doet ze op dat duivekot? Wat doet ze godverdomme op dat duivekot?" Altijd diezelfde vraag in de kop van het baaske. Want het is een piekeraar, wat jullie betreft toch. Goed. Fase II. (Roept.) Ge moogt uit de keuken komen nu...maar pas op...niet meer dan vier passen...vanaf nu! (Pa komt tevoorschijn.)

PA Moeder, nu is 't genoeg geweest met die flauwekul. Ik weet niet wat u bezielt, maar doe die deur open en kom van dat kot af.

MA Fout. Helemaal fout.

PA Fout, fout, we zullen godverdomme eens zien wie hier fout is! (Komt met woeste stappen naar het kot.)

MA (Krijsend.) Blijft staan of ik nijp zijne nek dicht.

Blijft godverdomme staan! (Pa verschiet danig en blijft staan. Ma met rustig lachje.) Niet slecht, hé?

PA Godverdomme!

MA Ge waart dus fout. Wat is het eerste dat ge moet doen bij een gijzeling?

PA Ik zou het niet weten.

MA Vragen of de gijzelaar nog gezond en wel is.

PA Ge...ge wilt toch niet zeggen dat...ge hebt toch niks...

MA Dat moet ge mij vragen.

PA Maar wat is dat hier toch voor een spelletje?

MA Geen spelletje, bloedige ernst.

PA (Zucht. Slik.) Hoe is 't met mijne blauwe geschelpte?

MA Gezond en wel.

PA Maar hoe weet ik dat ge niet liegt? Laat hem eens een teken van leven geven.

MA Zo is het helemaal juist. Tk ben blij dat we al die jaren niet voor niks naar die stomme politiefeuilletons gekken hebben. Wat wilt ge dat ik doe? Hem een paar keer pitsen om hem te laten roekoeën?

PA Neenee...laat maar, ik geloof u. En nu?

MA En nu? Nu gaan we praten over de voorwaarden tot het terug in vrijheid stellen van de gijzelaar.

PA Voorwaarden?

MA Natuurlijk. Ge gelooft het precies nog niet goed, maar dit is een echte gijzeling, en dan worden er voorwaarden gesteld.

PA (Zucht. Verbijst koleire.) Welke voorwaarden...

MA Mijn eerste voorwaarde is...

PA Aha, er is er dus meer dan één.

MA Ja, en ge moet niet zo ongeduldig zijn. Op tijd en stond gaat ge ze allemaal te weten komen. Maar we beginnen met de eerste. Het gaat misschien een beetje raar klinken, maar toch wil ik dat ge exact uitvoert wat ik zeg. Hebt ge dat goed verstaan?

PA (Tot zichzelf.) Ik ben onnozel dat ik hier blijf staan en ineens naar het kot storm.

MA Niet onnozel, slim! De eerste voorwaarde is dat ge naar uw collega-duivemelkers gaat en probeert zoveel mogelijk

duivepluimkes bijeen te krijgen...en ik druk erop...zoveel mogelijk.

PA Wablief? Wat zegde gij nu? Duivepluimkes?

MA Pluimkes en pluimen, groot en klein, zoveel mogelijk.

PA Maar, maar, dat kan...

MA Jawel. Als ik hier eens rondkijk zie ik er al een hele hoop liggen. En als ge er tekort komt, trek er dan een paar uit.

PA Moeder!

MA Ik zou niet te lang treuzelen. Ik ga er geen tijdslimiet op zetten, maar ik zou toch maar niet te lang...verstaat ge?

PA Maar...maar...ze...ze...gaan denken dat ik zot geworden ben. Ik ga me belachelijk maken.

MA Steek het dan maar op mij. Het is ook zo.

PA Ik vertik het.

MA Neenee, ge doet het.

PA Nee, ik doe het niet!!

MA (Hysterisch.) Ge doet het wel, want anders gaan er hier misschien wel eens verschrikkelijke toestanden...

PA Okee, okee...ik doe het.

MA (Rustig.) Ziede wel.

PA Godverdomme!

MA Denk eraan...grote en kleine.

PA Maar wat moet ik met al die pluimen gaan doen?

MA Dàt...wordt de tweede voorwaarde, en die maak ik bekend als de eerste vervuld is. Er mogen ook van die klein fijn donshaartjes bij zijn...zoals hier aan zijn nekje...verstaat ge het?

PA Ik versta het. (Grom.) Maar als ge godverdomme één donshaartje aan mijnen blauwe zijn nekske...

MA Dat zal niet gebeuren, als gij met uw vrienden nu pluimkes gaat rapen. (Pa kwaad af.)

Hij kan er duidelijk nog niet mee lachen, maar dat was natuurlijk te verwachten. De tweede fase is nog maar juist begonnen. Het is nog veel te vroeg. Ge vindt me toch niet wreed? Mag ik eens zien... Ja...ik zie aan uw oogskes dat ge mij wreed vindt tegenover het baaske. Wel, ik wil u één ding zeggen : oordeel niet

te rap. Ik doe dit allemaal niet zomaar...ge twijfelt nog...nee, ge moet niet knippen met uw oogskes, ik heb het gezien, ge twijfelt nog. Dat is uw goed recht natuurlijk. Maar mag ik u eens vragen of ge er al eens bij stilgestaan hebt wat voor ne wreedaard het baaske eigenlijk is? Gij vliegt graag. Dat is normaal, ge zijt tenslotte ne vogel. Maar ge moet wel vliegen als hij het wil. Ge moogt per dag efkes het kot uit en dan vliegde als ne zot toerkes rond datzelfde kot, want ge weet dat het vrouwke daar zit. Alles draait rond sex, en dat weet het baaske verdomd goed...in jullie geval toch... Nog nooit aan gedacht hoe onnozel het is voor een reisduif om rondjes te vliegen? Ook nog nooit aan gedacht, mijne beste, hoe wreed het is wat hij met jullie uithaalt als ge voor hem ne prijs moet vliegen? Ge moogt efkes snuffelen aan 't vrouwke - niet te lang - juist lang genoeg. En dan gaat ge voor een hele tijd opeengepakt met anderen in een donker hokje. Als ge dan eindelijk licht ziet, wilde maar één ding : zo rap mogelijk terug. Honderden kilometers met maar één ding in dat klein kopke : zo rap mogelijk naar 't vrouwke. En wat doet het baaske als ge bekaf en met rollende oogskes van de goesting thuiskomt? Hij vloekt en foetert, gooit u terug bij de ander manekes en smijt een paar van die droge maiskorrels naar uwe kop. Vriendelijk is anders, vindt ge ook niet? Vriendelijkheid is trouwens niet de sterkste kant van 't baaske. Nochtans, toen we pas getrouwd waren...maar ja, dan is dat normaal hé. Verrek, dat is waar. Gij hebt ook ne ring. En ook van hem gekregen. Ik had gelijk hé, met te zeggen dat we allebei dezelfde partner hebben. Zouden we nog meer van die vergelijkingspunten kunnen vinden? Gij vliegt...nee, dat niet dus. Maar...gij vliegt wel elke dag uw toerkes rond het kot en ik doe elke dag mijn toerke langs bakker, beenhouwer, gazettewinkel... Gaat die vergelijking niet op? Misschien niet, maar we hebben wel allebei dezelfde man die ons leven bepaalt. Olala, dat is schoon gezegd.

Als dat een zin in een film was, dan spetterde de jaloezie nu van het doek. Maar 't is gene film. Gij zijt een duif...plus een manneke. Dat maakt het natuurlijk wel bizar, want dat zou betekenen dat mijne man een homofiele buitenechtelijke relatie heeft. (Heel geforceerde schaterlach. Op dat moment enorm lawaai. Dochter Nancy valt door het dak in het kot.) (Hysterisch.) Blijft staan! Blijft waar ge zijt! Gene stap, of ik nijp zijn keel dicht!!

NANCY Ma!

MA Nancy.

NANCY Niet schieten ma, niet schieten!

MA Schieten? Waarmee zou ik moeten schieten?

NANCY Hoe, gij doet toch een gijzeling? Hebt ge dan geen revolver bij?

MA Om een duif te gijzelen...

NANCY O ja, da's waar.

MA Waar komt gij nu ineens vandaan?

NANCY Vanop 't dak. Ik wist dat die platen los lagen.

MA Nogal heel los zou ik zeggen...hola, weet uw vader dat?

NANCY Dat ik hier ben?

MA Nee, dat die platen losliggen...want dan moet ik de twee kanten euh...

NANCY Nee, hij weet het niet.

MA Gelukkig. (Grinnik.) Het zou zijn dood zijn als hij wist hoever zijn kot in ontbinding is..

NANCY Ma, ik zou eens graag...

MA Nancy! Wacht efkes. Ge moogt mij gerust een bezoek komen brengen, zelfs al gebeurt dat op zo'n originele manier, maar ge moet niet proberen mij om te praten. Het klinkt misschien onnozel uit de mond van uw moeder die altijd een heel rustig mens was, maar ik heb er lang over nagedacht en ik weet perfekt waar ik mee bezig ben.

NANCY Ik kwam u helemaal niet ompraten, ma.

MA O nee?

NANCY Nee.

MA O. .gij vindt dat normaal, wat ik hier doe.

NANCY Ma, luister, gij zijt mijn moeder, en onze pa is mijn

vader. En ik heb altijd geleerd dat ouders hun problemen zelf oplossen. Daar hebben ze hun kinderen niet bij nodig.

MA Ja...maar wat komt ge dan doen?

NANCY Luister...dus als gij hier gijzelingske speelt is dat iets tussen u en onze pa. Maar ouders zijn er om de problemen van hun kinderen op te lossen, en daarom ben ik hier.

MA Juist ja, den Eddy dus.

NANCY Ja, den Eddy.

MA Okee, zeg het maar, wat heeft hij nu weer gedaan.

NANCY Niks, dat is het juist, geen bal, enfin wel nen bal...ne voetbal. Ma, ik word het zo moe...ik ben aan het eind denk ik. (Snotterend op schouder van ma.)

MA Kom kom, kindje, kalmeer een beetje en vertel het eens.

NANCY Hij...hij heeft een video gekocht.

MA O ..maar dat is toch goed nieuws?

NANCY Hij heeft er twintig cassettes met voetbalmatchen bijgekocht.

MA O..

NANCY Ma, dat is niet om uit te houden. Nu zegt hij helemaal geen woord meer. Hij was vroeger al niet veel van zeggen, maar toen sprak hij af en toe nog eens, al was het dan over de voetbal. Nu denk is soms dat hij niet meer kan spreken. En vroeger, voor we getrouwd waren, en toen we uitgingen, toen was dat de plezantste van de hoop. Maar sinds we getrouwd zijn gaan we niet meer uit en spreekt hij minder en minder. En dan is de voetbal gekomen. Vroeger had hij het nooit over voetbal, maar sinds... (Spraakwaterval.)

MA Nancy...Nancyke, ik ken dat verhaal. Ik heb het al duizend keren gehoord.

NANCY Ik weet het, ik weet het. Maar ik moet het toch aan iemand kwijt! Gij zijt mijn moeder, gij moet luisteren naar de problemen van uw dochter.

MA Maar ik ken ze, Nancyke.

NANCY Ma, ik heb dat idee van u geprobeerd met die bandopnamer, maar dat helpt niet. Ik moet het tegen iemand

echt vertellen, en niet tegen een microke, of wilde dat ik helemaal zot word?

MA Neenee. (Zucht.) Vertel het maar, Nancyke.

NANCY Waar was ik?

MA Ge ging juist vertellen dat het allemaal begonnen is toen hij dat matchke speelde bij FC White Star en ineens drie goals maakte en de held van de wedstrijd was.

NANCY Ma, het is mijn verhaal!

MA Sorry.

NANCY Het is allemaal begonnen toen hij dat matchke speelde bij FC White Star en ineens drie goals maakte en de held van de wedstrijd was. Vanaf dan : elke zondagmiddag voetbal. Als het daarbij gebleven was had ik het niet erg gevonden. Ik ben zelfs meegegaan naar alle uit- en thuiswedstrijden. Toen kwam de donderdagavondtraining en de zaalvoetbal op zaterdag en de zaalvoetbaltraining op woensdagavond en de jeugdmatch op zaterdagmiddag. De bestuursvergadering op zondagavond en de trainerschool op maandag- en vrijdagavond. Ma, ik zie hem alleen nog maar als er matches worden afgelast. Ik hoop altijd maar op slecht weer. Maar dan leest hij sportgazetten en houdt hij zijne plakboek bij of studeert zijn trainerscursus...en nu is er de video. Ma, ik word zot!!!! Ik heb sexy lingerie gekocht om hem een beetje te activeren.

MA O, maar dat is nieuw in het verhaal. Wat gebeurde er?

NANCY Hij vroeg of ik uit zijn beeld wou gaan.

MA Dan spreekt hij toch af en toe...

NANCY Ma!

MA Nancyke, ik ben uw moeder. Ik ben niet getrouwd met den Eddy. Ge zult met mekaar moeten praten.

NANCY Maar hij kan niet meer praten.

MA Doe niet onnozel. Ziet ge hem nog graag?

NANCY Ja...maar zijne kop begint op ne voetbal te trekken.

MA Nancy, ga naar huis, trek uw sexy lingerie aan en de stekker van de video uit.

NANCY De stekker van de video uit?

MA Ja. Misschien wordt hij razend kwaad, maar dan zegt hij